

Det man kan veta om Gud

Den kopernikanska principen lär att jorden är en medelmåtta i universum. Den antar att vi inte på något sätt är unika utan vår planets läge, sammansättning och omgivning liknar många andra lägen, sammansättningar och omgivningar i universum.

En total solförmörkelse är möjlig tack vara att solen och månen är placerade på sådanda noggrant avpassade avstånd från jorden att de upptar samma yta på himlen, sett från jorden. (Fota: NASA)

Den kopernikanska principen ligger till grund för all naturalistisk vetenskap, det vill säga den vetenskap som startar med att utesluta att Gud kan ha haft ett syfte då han skapade universum.

Den kopernikanska principen är dock mer eller mindre motbevisad idag. Ju mer vi lär oss om universum och jordens plats i det, desto mer förstår vi att vi har en mycket privilegierad ställning. Det är inte så att vi befinner oss i universums geometriska centrum. Ett sådant existerar troligen inte ens. Däremot finns många andra förhållanden i vår omgivning som verkar valda för att liv, och speciellt komplext och intelligent liv, ska kunna existera och trivas. Vår galax och vår plats i den, solen, månen och våra grannplaneter, jordbanans form, gravitationens och magnetfältets styrkor samt jordens utseende och sammansättning har alla mycket speciella egenskaper anpassade för vårt välbefinnande. Det finns hela böcker skrivna på detta tema. Egenskaperna är så exakt avstämda att det är osannolikt att det existerar en enda motsvarande planet i hela det kända universum. Åtminstone om bara slumpen fått råda.

Det är inte bara vår plats i universum som är speciell. Hela universum är finkalibrerat för att tillåta människan. Dess naturlagar och naturkonstanter har nästan exakt de värden de måste ha för att atomer, himlakroppar och celler ska kunna existera. Många astronomer förundras över detta faktum. De som inte vill tillskriva det en intelligent skapare spekulerar ofta i ett ofantligt antal andra universa, alla med olika kombinationer av naturkonstanter, och då vore det konstigt om inte slumpen kunde skapa rätt kombination konstanter i åtminstone något av dem. Det är i detta universum vi människor skulle dyka upp och ställa oss frågan om varför allt är så väl anpassat för liv.

Även denna förklaring motsägs dock av fakta. Det har nämligen visat sig att vår tillvaro inte bara är perfekt anpassad för vår existens, utan också för att vi ska kunna upptäcka, mäta och förstå vår omgivning. Det finns många belegg för detta. En av de mest uppenbara är det faktum att månen och solen upptar samma yta på himlen, sett från jorden. Denna "tillfällighet" gör att

forskarna vid totala solförmörkelser kan samla in data om solens korona vilket ger ovärderliga kuskaper om solens sammansättning. Ett annat exempel är att de olika strålkällorna i universum har ungefär samma styrka vilket gör att vi kan urskilja dem alla utan att bländas av de ljusstarkaste. Eftersom denna universums egenskap att vara "observerbart" inte har något överlevnadsvärde för oss människor, kan den inte förklaras med en tro på många parallella universa.

Upptäckten att universum är designat för att upptäckas ger en ny och ännu djupare innebörd åt Paulus ord i Romarbrevet 1: "Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, Gud har ju uppenbarat det för dem." Gud verkar vilja att vi ska utforska hans skapelse vilket ger en mäktig grund för vetenskapen att stå på. Och det forskningen upptäcker gör att universum formligen ropar till oss: "Ser ni inte att jag är utformat med er i åtanke?" Paulus ord om att de som i orättfärdighet undertrycker sanningen är utan ursäkt, är mer aktuellt idag än någonsin tidigare.